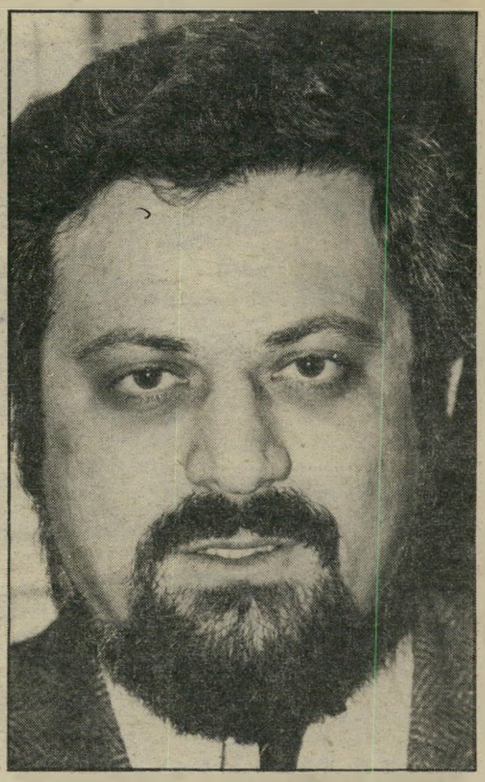

אברהם אורן:

„פתח־תיקווה הפכה לבני־ברק שניה!"

נראה כאילו איומי החרדים על ראש עיריית פתח־תיקווה לא יעזרו הפעם. ראש־העירייה לא נכנע והשבוע שלח את חוק־העזר בדבר פתיחת־בתי־העינוגים בלילות־שבת, לשר־הפנים, לאישורו. עתה מתארגנת קבוצה גדולה של חילונים תחת השם „אזרחים שאיכפת להם" כדי להשיב מילחמה. סיפר לי עורך־הדין אברהם אורן, נציג הקבוצה:

ההתארגנות שלנו התחילה כבר לפני הבחירות לעירייה, כי חשבנו שזו הזדמנות לעשות מפתח־תיקווה עיר חיה. במשך 10 השנים האחרונות הפכנו להיות בני־ברק שניה ובגלל זה הגיעו לפתח־תיקווה יותר ויותר דתיים. ישבנו אז עם תבורי והוא הבטיח הבטחות בנושא. להפתעתנו הגדולה הוא גם קיים אותן.

● למה „להפתעתנו"?

כי זה לא מקובל אצל פוליטיקאים לקיים הבטחות.

● אם תבורי קיים את הבטחותיו, למה אתם שוב בפעולה?

אחרי הבחירות הפסקנו את הפעילות שלנו והיינו רק כלבי שמירה. אבל לאחרונה, התחילו החרדים שוב לעשות צרות. כשהתקיימה הישיבה של מועצת־העירייה, שבה הוחלט לאשר את שינוי חוק־העזר ולהרשות פתיחת בתי־עינוגים בלילות־שבת, התפרצו לחדר כ־50 לובשי שטריימלים ובראשם שני הרבנים הראשיים של פתח־תיקווה, ובאיומים הפסיקו את הישיבה. רק המישטרה הצליחה לסלק אותם. מאז הם מטרידים ומאיימים כל הזמן.

● מה אתם יכולים לעשות?

קודם כל לתת גב לתבורי. זה מיקרה יוצא־דופן שפוליטיקאי יוצא לפני המחנה והמחנה לא רץ אחריו.

● ומדוע המחנה לא רץ אחריו?

בעלי החנויות פשוט פוחדים. פוחדים על חלונות־הראווה שלהם, פוחדים שתילקח מהם תעודת הכשרות ובמיקרים אחרים פוחדים גם על חייהם.

● איך בכל זאת תשכנע אותם לפתוח את עסקיהם בלילות־שבת?

נחליט לתמוך אחד בשני. כולם ביחד יפתחו את עסקיהם. כל אחד יהיה גב לשני.

● ואם בכל זאת יהיו צרות, מכות, שבירת חנויות וכו'?

נזמין את המישטרה שתטפל בהם, כמו שהיא מטפלת בכל פושע שמפריע למהלך תקין של החיים.

רפאל קוטלוביץ:

„למה שלא יעלו? מה רע בארץ?"

חיים אהרון נבחר להיות מועמד חרות לראשות מחלקת העליה והקליטה בסוכנות היהודית. כרגיל, אחדים מרוצים מבחירתו של האיש ואחרים לא. שאלתי את רפאל קוטלוביץ, מי שהיה בתפקיד זה בשנים האחרונות, אם הוא מרוצה מבחירתו של חיים אהרון.

הוא נבחר.

● את זה אני יודעת. אבל, האם אתה מרוצה מכך?

כבר אמרתי שאכבד את מי שייבחר.

● אתה היית מתומכיו של אריאל שרון לתפקיד זה. האם אתה חושב שהוא מתאים יותר מחיים אהרון?

אני הייתי מתומכיו הנלהבים של אריאל שרון ואני חושב שהוא היה עושה את העבודה בצורה הטובה ביותר שאפשר.

● אינך חושב שבדי לשכנע אנשים לעלות ארצה, במצב הנוכחי של המדינה, צריך להיות קוסם או לפחות סופרמן?

למה? מה רע בארץ?

● למשל מילחמה בת כמעט שנתיים, אינפלציה אדירה, בעיות חברה, מיתון בשער.

לכן חשובה המוטיבציה של האיש שיעמוד בראש המערכת.

● ומה על המוטיבציה של העולה בפוטנציה?

לחלק מהם יש מוטיבציה דתית והם יעלו על אף הקשיים. על החלק האחר צריך לעבוד. את חושבת שהמצב באמריקה היום טוב?

● בטח טוב מאשר בארץ.

אני לא בטוח בזה. לא מבחינת איכות־החיים, לא מבחינת הדאגה לחלשים, לא מבחינת הדאגה למהגרים, שאצלנו הם עולים, ולא מבחינת האתגר הלאומי.

ישראל גוריון:

„אני בימאי זימה רק בערבים!"

בימים אלה נערכות ב„בית־לסין" חזרות על מופע בשם „מצא אשה מצא טוב". אלה הם סיפורי זימה שכתבו רבנים יהודיים במאות עברו. סיפורי זוועה שהיו מספרים לחתן לפני נישואיו, ולכלה לפני כלולותיה. מעין לקט בגנות שני המינים. בימאי ההצגה הוא ישראל גוריון שבעבר ביים את „ערוגות החשק", „סיפורי דה־קאמרון" ו„עומד לי על קצה הלשון". שאלתי את ישראל גוריון האם הוא מונה רישמית לבימאי־הזימה של התיאטרון הישראלי.

זה כנראה מה שקרה. בטח את רוצה לשמוע משהו מאוד פיקאנטי על הסיבות לכך, אבל אין לי. זה פשוט מיקרי. הציעו לי לביים גסות אחת וזה הצליח. אז הציעו לי עוד גסות.

● אתה נהנה מהחומר?

מאוד. זאת התפרקות בשבילי. החומר של „מצא אשה מצא טוב" הוא חומר מפולפל מאוד, חכם מאוד ויהודי מאוד. זו הצגה לחכמים. כמה שאתה יותר מכיר את המקורות אתה יותר נהנה.

● האם מפריעה לך התווית של בימאי־זימה?

לא. אצלי הזימה זה רק בערבים. בבוקר אני בימאי של הצגות ילדים ובאמצע אני שחקן.

● התקוסה היא לא תקוסה טובה למוסעי בידור. אתה חושב שהצגת חוכמה כזאת תלך?

בזה אני לא מבין. אבל יענקל'ה אגמון דווקא כן מבין, והוא אומר שבדיוק זה הזמן לחומר שהוא גם פיקנטי וגם משעשע.